

Niet alleen de Nederlandse maar ook de Engelse geheime dienst stelde er veel prijs op dat hij zo spoedig mogelijk gedropt zou worden: de Engelsen vertrouwden, via Tromp te weten te komen welke vorderingen de Duitsers op militair-wetenschappelijk gebied gemaakt hadden en met welke projecten zij bezig waren, bijvoorbeeld ten aanzien van de verdere ontwikkeling van de radar. Daarvoor werd een reeks vragen opgesteld die Schreinemachers zou meenemen. Het Bureau Inlichtingen had weer andere vragen: over de productie van Philips, over de Nederlandse oorlogsproductie in het algemeen, over de grondstoffenpositie, over de volksgezondheid (Philips leverde installaties aan ziekenhuizen) en over het concentratiekamp Vught (Philips had daar eigen werkplaatsen kunnen inrichten). Er was nog een belangrijk punt: de regering hield rekening met de mogelijkheid dat de Duitsers, als zij uit Nederland verdreven werden of het land zouden ontruimen, de grote radiozenders zouden opblazen – kon wellicht bij Philips in het geheim een noodzender gebouwd worden? Ook dat moest Schreinemachers aan Tromp en Thal Larsen vragen.

Samen met de marconist J. L. Th. M. van Alebeek werd Schreinemachers in de nacht van 7 op 8 oktober '43 gedropt bij Malden, tussen Nijmegen en Mook – misschien moeten wij schrijven: boven Malden. Het was nog voor middernacht, de maan scheen, en een ongelukkig toeval wilde dat juist die avond door de *Wehrmacht* in die streek een oefening gehouden werd. Veel mensen, oudere en jongere, waren nog op. Zij zagen de parachutes dalen, waarbij, aldus Haubrock, geroepen werd: ‘Ha, daar komt er alweer een!’¹ Ternauwernood ontsnapten Schreinemachers en van Alebeek aan arrestatie. Zij raakten vrijwel al hun bagage kwijt, ook van Alebeeks zender. Bovendien werden zij van elkaar gescheiden. Van Alebeek dook bij zijn eigen vrouw onder en liet verder niets van zich horen², Schreinemachers trok naar Amsterdam, stelde zich van daaruit met Tromp in verbinding en dook eerst bij deze, vervolgens bij diens ouders en tenslotte in het krankzinnigengesticht te Vught onder waar zijn broer als arts aan verbonden was. Hij kon niet laten zenden (dat was een van de redenen waarom hij, gelijk al vermeld, in april '44 naar Zwitserland ontsnapte, samen met pater Lodewijk Bleys), maar Schreinemachers kon natuurlijk wel alle vragen die hij meegekregen had, aan Tromp en Thal Larsen voorleggen. De bouw van de noodzender werd ter hand genomen en Tromp en Thal Larsen hadden maanden werk om de rapporten op te stellen die een antwoord behelsden op de door de Engelse en de Nederlandse autoriteiten gestelde vragen. Zij gaven daarbij ook op, wat eventueel

¹ H. K. O. Haubrock: ‘Übersicht betr. Sachbearbeitung und Verbleib von Gefangenen’, p. 27. ² Hij is begin december '44 nog wel gearresteerd maar overleefde de oorlog.